

Arrest

nr. 91 195 van 08 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Irakese nationaliteit te zijn, in eigen naam en handelend als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 6 november 2012 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen zijnde het opleggen van een dwangsom aan de verwerende partij.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2012 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat LENTZ, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekende partij vraagt bij afzonderlijk verzoekschrift dat de Raad bij wijze van voorlopige maatregelen de verwerende partij zou opleggen aan verzoekende partij een visum gezinshereniging te verstrekken teneinde hen toe te laten hun vader en echtgenoot te vervoegen op straffe van dwangsommen en in subsidiaire orde de staat veroordelen tot het nemen van een beslissing binnen de 48 uur op straffe van een dwangsom per dag dat aan deze maatregelen geen gevolg gegeven wordt.

Vooreerst wijst de Raad op artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) dat bepaalt wat volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.”

Hieruit blijkt dat de vordering tot voorlopige maatregelen een accessorium is van de vordering tot schorsing. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat er een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring aanhangig was bij de Raad op het ogenblik van de indiening van de vordering tot voorlopige maatregelen. De enige schorsing die verzoekende partij heeft ingediend is een schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing houdende de weigering van afgifte van een visum gezinshereniging, welke zij samen met haar verzoek tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend en welke behandeld werd op de terechtzitting van 8 november 2012.

Daarnaast volgt dat de vordering tot het bevelen van een voorlopige maatregel het lot van de vordering tot schorsing die te dezen wordt verworpen, zodat de accessoire vordering om die reden alleen al niet ontvankelijk is.

Bovendien is de Raad als annulatierechter in zijn rechtsmacht beperkt tot hetgeen bepaald wordt in artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet. Geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat de Raad de Dienst Vreemdelingenzaken kan verplichten tot het nemen van een bepaalde beslissing noch dat hij kan overgaan tot het opleggen van dwangsommen.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het bevel van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november twee duizend en acht door:

mevr. J.CAMU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. JACOBS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. JACOBS

J. CAMU